

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] geringens Side har man dog dels under Hensyn til Prisniveauet, dels under Hensyn til den Afgivelse fra de i øvrigt over for Landbrugsproduktionerne anlagte Synspunkter, som en Imødekommelse af de fremsatte Ønsker vilde betyde, fundet det betænkeligt at tillade en særlig Prisforhøjelse paa dette Omraade. Bestemmelserne i den eksisterende Lov, saaledes som de vil blive videreført med Dækning for stigende Arbejds lønomkostninger, maa formentlig siges at give Dyrkerne et Udbytte, der ikke er ringere end, hvad Landbruget i øvrigt kan opnaa, hvortil kommer, at Sukkerroeproduktionen praktisk talt er den eneste af Landbrugets Produktioner, der har en garanteret Salgspris med Dækning af Arbejds lønstigninger.

Efter de Oplysninger, der foreligger om Sukkerarealer for den kommende Høst Verden over, er disse Arealer i Stigning, men der vil dog formodentlig stadig være nogen Knaphed til Stede, saaledes at en forøget Sukkerproduktion herhjemme kunde være særdeles ønskelig. Beretninger om forventede store Eksportfortjenester, som skulde kunne dække Merudgiften ved en almindelig Forhøjelse af Roepriisen for det samlede leverede Kvantum, maa vist i Øjeblikket anses for usikre. Den danske Produktionspris er efterhaanden kommet ret højt op og vil yderligere stige, naar de stigende Arbejds lønninger indregnes deri, og det ligger derfor ikke uden for Mulighedernes Grænse, at det kan vise sig vanskeligt at opnaa en Eksportpris, der ligger over den danske Produktionspris, og i saa Fald vil Eksporten jo ikke kunne rentere, saa man vil kunne risikere, at Eksporten kommer til at give Underskud. Naturligvis kan man ikke med Sikkerhed forudsige en saadan Udvikling, men jeg mener dog, at det maner til nogen Forsigtighed med Hensyn til at opstille Beregninger om fremtidige Eksportindtægter af betydelig Størrelse.

Som det formentlig vil være ærede Medlemmer bekendt, har vor Sukkereksport gennem Krigsaarene givet meget betydelige Eksportindtægter, der imidlertid helt er medgaaet til at holde den indenlandske Sukkerpris uændret i Overensstemmelse med vor almindelige Prispolitik med Hensyn til Befolkningens Hovednæringsmidler. Med Udgangen af Sukkeråret 1944—45 er Sukkerfondens Midler opbrugt, og der er herudover fremkommet et Underskud paa noget over 4 Mill. Kr., som Statskassen maa dække. For indeværende Høstaar kan man endnu ikke give nogen endelig

Opgørelse over, hvor stort Underskuddet vil blive, men det vil antagelig komme til at ligge paa i alt Fald godt og vel 20 Mill. Kr., maaske 25 Mill. Kr., uden at jeg dog nærmere kan fastsætte et Tal. I denne Forbindelse nævner jeg ogsaa, at man, efter at Sukkerfondens Midler er opbrugt, har forhøjet Prisen paa Sukker, der leveres til Erhvervsbrug, saaledes at denne Pris svarer til Produktionsomkostningerne.

Det er mit Indtryk af Forhandlingerne med Overbestyrelsen, at Dyrkernes største Bekymring er Arbejdsspørgsmaalet, der for Sukkerroedyrkingen er af overordentlig stor Vigtighed. Fra Regeringens Side er man indscillet paa mest muligt at bidrage til Løsning af de Vanskeligheder, der her kan opstaa. Indskrænkningen af de offentlige Arbejder og den Omstændighed, at Tørmøserne i Aar maa forventes at komme til at beskæftige et noget mindre Antal Arbejdere, end Tilfældet har været de foregaaende Aar, skulde forhaabentlig hidføre en ikke uvæsentlig Forøgelse af Arbejdstilbudet. Jeg kan i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at jeg har set i et Blad, at Formanden for Arbejds mændene i Nakskov til dette Blad, „Vestlollands Avis“, den 23. ds. har fremsat en Udtalelse, hvorefter hver eneste Roe paa Nakskovegnen nok skal blive luget, naar blot der sker en fornuftig Tilrettelæggelse af Arbejdet og sluttet passende Aftaler i god Tid.

Det havde været mit Ønske at kunne meddele det høje Ting, at Sukkerroedyrkerforeningernes Overbestyrelse havde tiltraadt en uændret Videreførelse af Sukkerordningen. Det er imidlertid ikke lykkedes, idet Overbestyrelsen har givet Udtryk for Betænkelighed med Hensyn til Opnaaelse af den ønskelige Arealtegning, hvis Vilkaarene ikke forbedres.

Jeg nævner derefter de Vilkaar, som ligger til Grund for Lovforslaget, som det nu foreligger, og det gør jeg ganske kort ved at oplyse, at der garanteres Roedyrkerne et Roeudbytte paa 175 Dobbelcentner pr. Tønde Land, som betales med 5 Kr. 26 Øre med Tillæg af den i 1946 stedfindende Stigning i Arbejds løn. Herudover forlænges den sidste Aar etablerede Fragtrabatordning for de danske Sukkerfabrikker, ligesom der med de forskellige Baner er truffet en Rabatordning, der ogsaa har stor Betydning. Endvidere er der givet Dyrkerne Tilsagn om, at der vil blive givet samme procentvise Tildeling af Melasse som i 1943, og endelig er der efter Forhandling med Landbrugsministeriet givet en Fortrinsstilling med Hensyn til Tildeling af visse Kunstgødning-